

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Quemadmodum internæ vitæ nauandæ sit opera. Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

tant, vociferantur & plorant, sed serò sapiunt Phryges. Quæso aperi oculos, & ad digitos recense eos, si potes, qui tua memoria apud te mortui sunt. Vtere nūc illorum familiari colloquio non oris, sed spiritūs: fac interim quasi mortuum esse corpus tuum, & spiritu illis iungere, eosq; omnes, vt habeant, percontare. Ausculta quàm altis cum suspirijs & acerbo ^{Alieno malo sapiendum esse.} iulatu iam dicant: Felix nimium, quisquis ille est, qui sano obtemperans consilio, didicit ex alienis calamitatibus suæ salutis consulere. Tu si sapias, ita tibi persuade, propediem te ex corpore abiturum. Reuerà nanque vita tua est instar auiculæ sec̄ētis in arboris ramusculo, mox ab accipitre deuorandæ: & vt hominis in fluminis ripa assidentis, nauemq; magna celeritate præternauigantem præstolantis, in quam recipiendus sit, & in solas terras deportandus, vnde nunquam liceat reuerri ad patriam. Ita ^{vita humana qualis.} ergò vitam tuam instituas, paratus semper ad mortis occursum, vt vbi illa irruerit, bene sis communicus & ad iter instructus, lætusq; hinc abscedas.

Quemadmodum interne vitæ nauanda sit opera.

CAPVT XXII.

MIN. Multifaria sunt exercitia Domine viuendi instituta diuersa sunt, & alij atque alij alios & alios bene viuendi modos sectantur. Scripta quoque Diuina impenetrabilia sunt, nec ea quisquam perscrutari potest:

H 4

potest: denique institutiones & præceptiones sunt innumerabiles. Obsecro igitur a te Sapia, sub compendio me doceas horum omnium summam quandam & Methodum quid potissimum sectari & colere debeam, ut veram vitam itinere.

Certiss. ad perfectionem methodus quæ.

SAP. Verissima, vtilissima, & compendiosissima, quam ex vniuersis queas scriptis colligere, quæque paucis verbis veritatem omnem quatenus ad supremam sanctæ & immaculatæ vitæ perfectionem attinget, te edoceat institutio hæc est. Viue separatus & abstractus à cunctis hominibus. A quibuscunque introreceptis imaginibus mundum & liberum te conferre Expedi te ipsum ab omnibus, quæ tibi acciderint, affectibus adhesionem, & curas ac sollicitudinem aduehere queant. Animum tuum iugiter sursum erige in seriem quandam, occultam, & Diuinam contemplationem, in qua me continenter ob oculos fixum retineas, ceu obiectum quoddam vel scopum perpetuum, à quo ne a momentum vnquam oculos deflectas tuos. Quicquid autem aliarum inferioris notæ exercitationum, ut est, studium paupertatis, ieiunia, vigilia, & quæuis aliæ corporis castigationes, eas omnes huc tanquam ad finem suum refer ac dirige: tantumque ex illis assume, quantum hac in parte tibi adminiculentur, eo que te promouent. Hac ratione ad summam euolabis perfectionem, quam alioqui ex mille vitæ vnus apprehendit, eò quod finem suum in alijs exercitijs externis constituat, atque ea rem multis annis per longas ambages circumacti, semper

Summam in hac vita perfectionem cur pauci comprehendant.

per maneat similes sui, à vera perfectione multum remoti.

MIN. Quis tandem possit Domine tam fixa ac immota acie in tuam semper diuinitatem intendere, atq; in huiusmodi irremissa animi contemplatione perseverare?

Nū quis semper caelestibus intentus esse queat.

SAP. Nemo sanè mortali pressus corpore id potest: sed dicta sunt hæc, vt noueris quo conuicti ac adspirare debeas, atque vbi sit finis omnium exercitiorum tibi constituendus, quò in cor animumq; referre ac accommodare oporteat. Vbi verò ab hoc scopo & contemplatione te abductum senseris, ipsa te beatitudine sempiterna priuatum arbitraberis: atque euestigò rursus eò te referes & adiunges, vt possis recuperare vnde deflexisti: ageq; tuam curam peruigilem. Nam quoties hinc aberras, non secus tecum agitur, quam cum nauclero, qui in sua tempestate remos & clauum perdidit, nesciat què quà tendendum sit. Quòd si stabilis huic inhaerere non potes, toties te iterum atque iterum intro recipies, huicque studio operam dabis, vt ipsa introversionum crebra ac identidem instaurata assiduitas & frequentia, qua te quoties aberrasti, rursus colligis & reuerteris in id ipsum, tandem firmum ac stabilem te efficiat, quatenus fieri poterit in hac vita. Audi igitur fili mi fidissimam amantissimi Patris tui adhortationem & doctrinam, eamq; ipsis cordis tui visceribus inscribe, neque negligas vllomodo, sed obserua diligenter: cogita quis sit, qui hanc tibi tradit, & quanta id faciat fide, amore, ac beneuolentia. Si vnquam velis progredi in virtutibus, sint hæc verba mea tuis

Perfectionē meditati quid agendum.

H 3

semper

OTV

45

Qualia sibi
quique assi-
dè dici pu-
erabit.

semper oculis obuia, atq; vbiq; vel sedens
vel subteris, vel ambulaueris, putes te coram
à me admoneri & compellari his verbis: E-
mi, da operam, vt sis perpetuus interioris ho-
minis tui cultor & habitator: sis purus, sis
occupationibus non necessarijs expeditus, si-
denique sursum erectus & in superna suspen-
sus. Ita fiet vt propediem capias verba mea, ag-
noscast; & perspicias bonum illud summum
& immensum, cuius etiamdùm admodum re-
dis es & imperitus.

MI N. Grates laudesq; sempiternas ago tibi
benignissima Sapiaentia, quandoquidem
tanta inest gratia, suauitas, & beneuolentia
ac amoris significatio in sermonibus tuis, vt
aliud moueri non possem neque vellem, vel
illi soli abundè compellerent me obtempera-
re institutioni tuæ. Itaque omninò statutum
& deliberatum mihi est Domine, omoem
adhibere conatum tuis exequendis moniti-
& consilijs.

*Vt Christus deuotè sit accipiendus in venerabili Eu-
charistia sacramento.*

CAPVT XXIII.

MI N. O si daretur animæ meæ, pijsissima
Sapiaentia, aditus in sacratissimum Di-
uinorum Mysteriorum tuorum con-
clauis: liberet mihi plus aliquid de amore tuo
percontari. Atque eiusmodi ferè quæstionem
proponerem, quandoquidem immensæ erga
nos charitatis tuæ abyssum in acerbissima pal-
sione